

Η ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΘΡΟΝΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΣΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΝ ΠΟΛΩΝΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΕΘΝΟΦΥΛΕΤΙΣΤΩΝ ΡΑΣΟΦΟΡΩΝ

«Φρίττουσι και τρέμουσιν» οι αδελφοί Ορθόδοξοι εν Μόσχα ρασοφόροι για την αναληφθείσα υπό της Πρωτοθρόνου Μητρός Αγίας Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας φιλόστοργη πρωτοβουλία να ασκήσει το απολύτως αυτεξούσιο, κυριαρχικό και απαραμειώτως αδιαπραγμάτευτο προνόμιο και δικαίωμα αυτής «του χορηγείν το αυτοκέφαλον και αυτόνομον καθεστώς» σε μία τοπική θυγατέρα Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ο καθ' όλα λογιώτατος εν λογίοις αίδιμος Μητροπολίτης Τραπεζούντος Χρυσάνθος (Φιλιππίδης) ως ένας των τριών εκπροσώπων του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατά την εν έτει 1930 στο Άγιο Όρος συγκληθείσα « Γενική Προκαταρκτική Διορθόδοξη Επιτροπή πασών των Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών», ανεκοίνωσε στο διορθόδοξο σώμα πέντε εισηγήσεις επί διαφόρων εκκλησιαστικών ζητημάτων και σε μία εξ αυτών, υπό τον τίτλο: *«Καθορισμός των όρων της ανακηρύξεως και αναγνώρισεως του αυτοκεφάλου Εκκλησίας τινός ωσαύτως καθορισμός των όρων της αναγνώρισεως Εκκλησίας τινός ως αυτονόμου»*, γράφει σχετικώς τα κάτωθι: *«κατά ταύτα, όρια προς χορήγησιν του αυτοκεφάλου είναι: α) η πλήρης πολιτική ανεξαρτησία και αυτοδιοίκησης Ορθοδόξου Έθνους και η συγκρότησις αυτού εις κράτος ομόδοξον, β) η κανονική αίτησις των ενδιαφερομένων εκκλησιαστικών και πολιτικών αρχών προς την Μητέρα Εκκλησίαν περί χορηγίας του Αυτοκεφάλου και γ) συγκατάθεσις και ευλογία της Μητρός Εκκλησίας υπό την δικαιοδοσίαν της οποίας υπέκειτο μέχρι τούδε. Ενώ εις την αρχαίαν Εκκλησίαν το δικαίωμα της ιδρύσεως ή αναγνώρισεως αυτοκεφάλου Εκκλησίας απέκειτο τη Οικουμενική Συνόδω ως ανωτάτη νομοθετική Αρχή της καθόλου Εκκλησίας. Ανακηρύττουσα δε ούτω η Μητηρ Εκκλησία την απ' αυτής χειραφετούμενην Εκκλησίαν αυτοκέφαλον, αναγγέλλει τούτο εις τας λοιπάς αυτοκεφάλους Εκκλησίας ων όμως η συγκατάθεσις δεν είναι όρος προς χορηγίαν του Αυτοκεφάλου»*.

Οι ως άνω τρεις όροι, όπως διευτώθησαν υπό του Μητροπολίτου Τραπεζούντος Χρυσάνθου ισχύουν κατά πάντα και πληρούνται απολύτως στην περίπτωση της θυγατρός Ορθοδόξου εν Ουκρανία Εκκλησίας, η οποία υπάρχουσα πλέον σε έδαφος του ανεξαρτήτου κράτους της Ουκρανίας, ουδέποτε εξεχωρήθη ή παρεχωρήθη στον Μόσχα, παραμένουσα και διατελούσα διαχρονικώς έδαφος της κανονικής εκκλησιαστικής δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου, παρά την αντικανονική υπερόρια εισπήδηση της τοπικής Ορθοδόξου εν Ρωσία Εκκλησίας επ' αυτής, καίτοι ουδέποτε η Μόσχα υπήρξε «Μητέρα Εκκλησία» της Ορθοδόξου εν Ουκρανία Εκκλησίας, όπως προανεφέρθη κατά την μνημόνευση του σχετικού αποσπάσματος από τον Πατριαρχικό και Συνοδικό Τόμο διά του οποίου παρεχωρήθη, εν έτει 1924, υπό του Πρωτοθρόνου Οικουμενικού Πατριαρχείου το αυτοκέφαλο εκκλησιαστικό διοικητικό καθεστώς στην Ορθόδοξη εν Πολωνία Εκκλησία.

Άξιον ιδιαίτερας μνείας είναι εν προκειμένω το γεγονός ότι ο Μητροπολίτης Τραπεζούντος Χρύσανθος ετοποθετήθη τοιουτοτρόπως απαντώντας «expressis verbis» στον εκπρόσωπο της Ορθοδόξου εν Σερβία Εκκλησίας, η οποία αναφορικός με την εν έτει 1924 χορήγηση του Αυτοκεφάλου εκκλησιαστικού διοικητικού καθεστώτος στην Ορθόδοξη εν Πολωνία Εκκλησία υπό του Πρωτοθρόνου Οικουμενικού Πατριαρχείου εθεωρούσε - παντελώς αβασίμως και αντικανονικώς- ότι αυτό θα έπρεπε να χορηγηθεί υπό της Ορθοδόξου εν Ρωσία Εκκλησίας «...αφ'ης απεχωρίσθη διά της ανακηρύξεως της Πολωνίας ως κράτος ανεξάρτητον».

Ουδόλως όμως ο πολύς Μητροπολίτης Τραπεζούντος Χρύσανθος αφήκε αναπάντητη την μετέωρη και σαθρή τοποθέτηση του εκπροσώπου της Ορθοδόξου εν Σερβία Εκκλησίας, η οποία ατυχώς και αστόχως μέχρι τότε δεν είχε αναγνωρίσει το χορηγηθέν Αυτοκέφαλο, επισημαίνοντας άνευ λεκτικών διπλωματικών περιστροφών ότι : «...*Η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως φρονεί ότι κανονικώς εχορήγησε το Αυτοκέφαλον εις την Πολωνικήν Εκκλησίαν, διότι αυτή υπαγομένη άλλοτε κανονικώς εις την Εκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, όλως αυθαιρέτως και άνευ της συγκαταθέσεως και ευλογίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου υπήχθη εις την Ρωσικήν Εκκλησίαν, όταν διαμελισθείσης της Πολωνίας μέγα μέρος αυτής προσηρτήθη εις το Ρωσικόν Κράτος. Κανόνες ειδικοί, περί συστάσεως Αυτοκεφάλων Εκκλησιών δεν υπάρχουν. Εκ τινων όμως κανόνων εξάγεται ότι ευρείαι πολιτικά διοικήσεις είχαν το δικαίωμα να αποτελώσιν Αυτοκέφαλον εκκλησιαστικήν διοίκησιν. Εκ της αρχής ταύτης απέρρευσε το Αυτοκέφαλον των αρχαίων Εκκλησιών Ρώμης, Αλεξανδρείας, Αντιοχείας, Ιεροσολύμων, Κύπρου και η αρχή αυτή καθιερώθη διά της κατόπιν Πράξεως της Εκκλησίας, ήτις ανεγνώρισε το Αυτοκέφαλον της Ιβηρίας και Ρωσσίας εις αρχαιοτέρους χρόνους, Ελλάδος, Σερβίας, Ρουμανίας και Πολωνίας κατά τους νεωτέρους χρόνους».*

Επειδή δε πάσα αντικανονική, αντιεκκλησιαστική, εθνοφυλετική, ιμπεριαλιστικώς επεκτατική μετά πλήρους αντορθόξου, παπακαισαρικόφρονος βατικανείου νοσηρού και μωροφιλοδόξου φρονήματος πράξη και ενέργεια εκπηγάει από τα τέλη του 19^{ου} αιώνας και μέχρι σήμερον από τους εν Μόσχα Ρώσους ρασοφόρους της ως «ανυπάκουου ταραξίου και υπονομευτού της Πανορθόξου Ενότητας» δράσης τοπικής Ορθοδόξου εν Ρωσία Εκκλησίας, όπως στις περιπτώσεις καταπατήσεως του ΚΗ' (28) Κανόνος της εν Χαλκηδόνι Δ' Αγίας και Ιεράς Οικουμενικής Συνόδου (451 μ.Χ.) περί της λεγομένης «Ορθοδόξου Διασποράς», καθώς και στα ακανθώδη ζητήματα χορηγήσεως ή αναγνωρίσεως του Αυτοκεφάλου εκκλησιαστικού διοικητικού καθεστώτος της Ορθοδόξου εν Γεωργία Εκκλησίας, της Ορθοδόξου εν Πολωνία Εκκλησίας, της Ορθοδόξου εν Τσεχοσλοβακία Εκκλησίας, νυν δε της Ορθοδόξου εν Ουκρανία Εκκλησίας, και ακόμη στην περίπτωση της υπό του Πρωτοθρόνου Οικουμενικού Πατριαρχείου επανενεργοποιήσεως του Αυτονόμου εκκλησιαστικού καθεστώτος στην Ορθόδοξη εν Εσθονία Εκκλησία, αλλά και στις περιπτώσεις εξοργιστικώς αντικανονικής υπερορίου δράσεως αυτής διά της χορηγήσεως δήθεν αυτοκεφαλίας στην εν Αμερική ανυπόστατη και αντικανονική λεγομένη «Ορθόδοξη Ρωσική Εκκλησία» (Metropolia), και φυσικά στην υπερόρια αντικανονική εκκλησιαστική δράση αυτής στην Κίνα και την Ιαπωνία, άξια ιδιαίτερας μνείας εν προκειμένω είναι τα όσα γράφει, τεκμηριωμένη γραφή, ο αοίδιμος λόγιος Μητροπολίτης Κίτρους και Κατερίνης Βαρνάβας (Τζωρτζάτος) περί της όλως και ευθέως αντικανονικής και εξοφθάλμως υπερορίου εισπηδήσεως του Μόσχας στα interna corporis της υπό την απόλυτη

εκκλησιαστική δικαιοδοσία του Πρωτοθρόνου Οικουμενικού Πατριαρχείου διατελούσης Ορθοδόξου εν Πολωνία Εκκλησίας, διά της αυθαίρετου υπ' αυτού χορηγήσεως σε Αυτήν του Αυτοκεφάλου εκκλησιαστικού διοικητικού καθεστώτος, ο οποίος ως περί τα ιστορικά και νομοκανονικά άριστος γνώστης αναφέρει σχετικώς τα κάτωθι: *«Διά την υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου ανακήρυξιν εις αυτοκέφαλον της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Πολωνίας διεμαρτυρήθη το 1927 ο τότε Τοποτηρητής του Ρωσικού Πατριαρχικού Θρόνου και από του 1943 Πατριάρχης Μόσχας Σέργιος, φρονών, ότι το τοιούτο αποτελεί αποκλειστικόν δικαίωμα του Πατριαρχείου της Ρωσίας, ανανεώσας το 1930 τας ενστάσεις αυτού, το δε 1948, μετά την εκ του Β' Παγκοσμίου Πολέμου προσάρτησιν εις την Σοβιετικήν Ένωσιν των ανατολικών εδαφών της Πολωνίας, ένεκα της οποίας το πλείστον του Ορθοδόξου πληθυσμού ευρέθη υπό την εκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν της Εκκλησίας τη Ρωσίας, και την καθεστωτικήν εν Πολωνία μεταβολήν, του Μητροπολίτου Διονυσίου εξαναγκασθέντος εις περιορισμόν μέχρι του θανάτου του, ο Πατριάρχης Ρωσίας Αλέξιος, θεωρών το δοθέν αυτοκέφαλον ως μη υφιστάμενον, εχορήγησε διά Πράξεως της Ιεράς Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας, από 22ας Ιουνίου 1948, επικυρωθείσης υπό της Ιεραρχίας αυτής, νέον αυτοκέφαλον, ανακοινώσας την πράξιν ταύτην διά Γράμματος αυτού προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον.*

Εις την ήκιστα προς το Ορθόδοξον κανονικόν πνεύμα, αλλά και προς την αδελφικήν συνεργασίαν μεταξύ των Ορθοδόξων Εκκλησιών και την προς την Πρωτόθρονον Μητέρα Εκκλησίαν προσοχήν και ευλάβειαν συμβιβαζομένην ταύτην ενέργειαν σαφώς αντετάχθη, ότι η εν Πολωνία Ορθόδοξος Εκκλησία απολαύει του παρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου χορηγηθέντος εν έτει 1924 και υπό πασών των Εκκλησιών αναγνωρισθέντος Αυτοκεφάλου και ότι κανονικώς ηγείται αυτής ο Μακ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας και πάσης Πολωνίας Διονύσιος... της επί του θέματος τούτου αμφισβητήσεως και διενέξεως συνεχισθείσης, τελικώς οι δεσμοί της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Πολωνίας μετά του Οικουμενικού Πατριαρχείου αποκατεστάθησαν επί του Μητροπολίτου Τιμοθέου (1961- 1962) και έκτοτε διατηρούνται αδιατάρακτοι εν αδελφική συνεργασία των δύο Εκκλησιών». Για τα ως άνω γραφέντα υπό του μεγάλου εν Ιεράρχαις Μητροπολίτου Κίτρους και Κατερίνης Βαρνάβα περί των αντικανονικών και αντεκκλησιαστικών ιμπεριαλιστικών, ανίερων και ανόμων, ατοπημάτων των εκάστοτε εν Μόσχα εκκλησιαστικών ηγητόρων και οι λίθοι κεκράζονται...